Discursul cancelarului Hitler la Danzig

Danzig, 19 (Rador). — Marți după amiază, Fuehrerul-cancelar Hitler a ținut la Danzig, în marea piață a orașului, importantul discurs anunțat.

Mii de persoane sunt adunate pe piața și pe străzile înconjurătoare în așteptarea acestei cuvântări.

In celebra Artushof, care datează de peste 500 ani, sunt adunați cei mai vechi luptători pentru libertatea Danzigului, având în frunte pe d. Forster, spre a ura bun sosit Fuehrerului. Deasemeni, sunt adunați tot acolo răniții și luptătorii pentru libertatea Danzigului.

Numeroși corespondenți ai presei germane și străine asistă deasemeni la această manifestare socotită ca un eveniment istoric.

Piața unde s'a adunat o mulțime imensă este bogat decorată și pavoazată.

In momentul când Fuehrerul își face apariția, el este îndelung aclamat de o mulțime entuziastă, care strigă: „Mulțumim Fuehrerului nostru".

D. Forster exprimă recunoștința și credința populației din Danzig.

Apoi, a luat cuvântul d. Hitler, care a declarat următoarele: (text transmis de agenția D. N. B.).

Pământul de unde vă vorbesc astăzi pentru prima dată a fost luat în stăpânire de coloniști germani cu jumătate veac înainte de vremea în care cei dintâi albi se stabileau pe teritoriul care formează astăzi statul New-York. Cu o jumătate de veac deci mai mult, pământul acesta a fost german. El este german și, toți trebue să fim convinși, va rămâne german.

Soarta acestui oraș și a acestui frumos ținut a fost soarta Germaniei întregi. Războiul mondial, această luptă cea mai nesăbuită din câte au fost vreodată, numără printre victimele sale și acest ținut și acest oraș, războiul mondial unde n'au fost decât învinși, dar niciun învingător, și care, lupta odată sfârșită, convinsese lumea întreagă că o soartă asemănătoare nu trebuia să se mai ivească a doua oară.

Din nefericire acest mare război a fost uitat mai ales de cei ce chiar în acel moment au fost ațâțătorii și principalii profitori ai acestui uriaș măcel.

Când această bătălie înversunată, în care Germania a intrat fără scop, a luat sfârșit, ar fi trebuit dată lumii o pace care să fi dus la restabilirea dreptului și să fi pus capăt oricărei mizerii. La Versailles, această pace n'a fost înfățișată poporului nostru printr'o sinceră deliberare, ci i-a fost dictată. Autorii acestei păci n'au rezolvat nicio problemă, ci au creat altele noui în număr incalculabil, iar pacea aceasta n'a fost decât începutul unor noui și mari turburări.

Nu era decât o chestiune de timp ca reprezentanța națiunii germane să se ridice pentru a rezolva din partea sa nouile probleme create. Căci a fost uitată o problemă esențială și anume că dincolo de ele există popoarele. Iar dacă acest fapt nu convenea unuia sau altuia dintre ațâțătorii britanici, 82 milioane germani sunt uniți în acest spațiu vital. Acești 82 milioane germani vor să străiască și vor trăi, chiar dacă aceasta nu va conveni ațâțătorilor de războaie.

In pacea dela Versailles s'a făcut Germaniei cea mai nefastă nedreptate. I se pare bine acum unui om de stat al altui popor să spună că n'are încredere în cuvântul oamenilor de stat germani și al poporului german, câtă vreme numai noi germanii avem dreptul să spunem că n'avem nicio încredere în asigurările ce ne-au fost date în chip solemn și care au fost rupte într'un chip de necrezut.

Nu vreau să vorbesc deloc de nedreptate în lume. Cel mai rău lucru în viața popoarelor nu este poate nedreptatea, ci nonsensul, farsa și prostia prin care s'a dat lumii o pace fără să se țină seamă de istoria, de datele economice, de realitățile naționale și politice, trecându-se la ordinea zilei. S'au făcut apoi regulamente și trebue să ne îndoim dacă oamenii cari le-au dictat mai erau în stăpânirea celor cinci simțuri. Lipsiți de orice cunoștință asupra evoluției istorice a acestor spații, lipsiți de orice comprehensiune economică, acești oameni au ciopârțit Europa, au sfâșiat state, au asuprit popoare și au distrus civilizații.

Statul polonez a fost și el un produs al acestui non-sens. Poate că lumea nu știe ce a trebuit Germania să-și sacrifice pentru acest stat polonez. Toate aceste regiuni care au fost atunci încorporate Poloniei își datoresc evoluția numai energiei și spiritului creator german. Ele își datoresc însemnătatea culturală numai poporului german. Despărțirea unei provincii a Reichului, anexarea altor regiuni la Polonia au fost motivate atunci după rațiuni de ordin etnic. Mai târziu, plebiscitele au arătat că nimeni nu voia să fie încorporat în acest stat polonez. Acest stat polonez s'a întins apoi în paguba colonizării germane. El s'a întins împotriva oricărei rațiuni și împotriva oricărei posibilități economice. Polonezii, cari nu întemeiaseră această cultură, nu erau nici măcar în stare s'o mențină. Cincizeci de ani mai mult ar fi fost de ajuns pentru a reda barbariei aceste teritorii pe care germanii le smulseseră barbariei. Pretutindeni în Polonia degenerarea culturală începe să apară. Polonia era un stat de naționalități și fusese creiată astfel, deși vechei Austrii i se reprosase că este un asemenea stat. O ușoară pătură degenerată domina nu numai naționalități străine, ci pe proprii săi compatrioți printr'un regim polițist și militar, care folosea din plin bâta. Soarta germanilor în acest stat a fost groaznică.

Există o mare deosebire între faptul ca un popor de mai puțină cultură să aibă nefericirea de a fi guvernat de un popor de cultură ridicată și faptul că acest popor de înaltă cultură să aibă soarta tragică de a fi supus unui popor de mai mică cultură. Căci în acest popor inferior vor naște complexe de inferioritate, iar celălalt popor va fi maltratat într'un chip barbar. Germanii au făcut dovada acestei soarte spăimântătoare de aproape 20 ani.

Cu toate acestea, am încercat — aici ca pretutindeni — să găsesc o reglementare justă. Am încercat să obțin frontiere definitive pentru Reich în occident, iar mai târziu în sud și să smulg toate aceste regiuni nesiguranței, garantând pacea pentru viitor.

Am făcut aceleași sforțări și față de Polonia. Atunci era în Polonia un om energic și cu simțul realităților. Isbutisem să mă înțeleg cu mareșalul Pilsudski și să obțin un acord capabil de a deschide calea unei înțelegeri pacifice între cele două țări. Un acord care nu putea aproba dinainte creațiunile tratatului dela Versailles, dar care trebuia, lăsând la o parte acest tratat, să creeze bazele pentru o vecinătate rațională și suportabilă. Atâta timp cât a trăit mareșalul Pilsudski, a părut că această încercare putea aduce o destindere a situației. Indată după moartea sa, o luptă întețită a început împotriva Germaniei.

Această luptă s'a înrăit și a întunecat relațiile dintre cele două țări din ce în ce mai mult. Cu vremea, mi-a fost foarte greu să privesc răbdător cum, într'o țară vecină care săvârșea o mare nedreptate față de Germania, minoritatea germană era urmărită într'un chip barbar. Lumea, care varsă lacrimi când un evreu polonez imigrat în Germania de câteva zeci de ani este pus la locul lui, rămâne mută și surdă față de nenorocirile a mii și milioane de germani, cari au trebuit să-și părăsească patria, din pricina diktatului dela Versailles. Iar lumea este mai ales surdă și mută când este vorba de germani.

Germania este o mare putere și ea trebue să vadă cum un popor mai puțin cultivat și un stat cu o civilizație mult mai joasă maltratau pe acești germani. Mai ales, două situații erau intolerabile: 1) Un oraș al cărui caracter german nu este tăgăduit de nimeni, nu numai că nu poate veni la Reich, dar se încearcă polonizarea lui încetul cu încetul prin mii și mii de întortocheri; 2) O provincie separată de Reichul german nu posedă cale directă, ci toate comunicațiile cu această provincie depinde de tot felul de șicane sau de bunul plac al statului polonez.

Nici o putere din lume n'ar fi putut suporta această stare de lucruri atât timp cât a suportat-o Germania. Nu știu ce ar fi zis Anglia despre o astfel de pace în detrimentul statului său, nici ce ar fi spus Franța sau Statele Unite.

Sub forma unor propuneri verbale am propus polonezilor o soluție suportabilă a acestei probleme germano - poloneze. Aceste propuneri au fost foarte modeste: Danzigul urma să revină la Reich, o auto-stradă exterioară urma să fie construită pe cheltuiala noastră între Reich și Prusia Orientală. Polonia la rându-i urma să obțină la Danzig cele mai depline drepturi în port și o autostradă exteritorială spre mare. Am fost gata să garantez în schimbul acesta frontierele aproape insuportabile dintre Reich și Polonia și să o las se ia parte la garantarea Slovaciei.

Nu știu care era mentalitatea guvernului polon, atunci când a refuzat oferta mea. Știu însă că milioane de germani sunt de părere că am mers prea departe. Răspunsul Poloniei a fost ordinul de mobilizare. In același timp a început o teroare formidabilă.

Cererea pe care am adresat-o ministerului afacerilor străine, de a mă vizita la Berlin spre a discuta încă odată această chestiune, a fost refuzată. In loc să vină la Berlin, el a plecat la Londra. A urmat săptămâni și luni pline de amenințări care agravat din zi în zi situația și au devenit insuportabile pentru o mare putere. Singura problemă pentru poloni era pe atunci dacă trebuie să distrugă armata germană dincoace sau dincolo de Berlin. Un mareșal polon, care și-a părăsit armata într'un chip vrednic de milă, declară că va sdrobi trupele germane.

Pentru germanii cari trăiau în Polonia a început atunci un martiraj fără egal. Mii dintre ei au fost ridicați, maltratați, uciși într'un chip pervers de bestiile sadice și întreaga lume nu mișcă. S'a crezut poate că poporul german va lăsa la infinit lucrurile acestea din partea unui stat atât de ridicol ca Polonia, numai pentrucă anumite cercuri au crezut acest lucru. Aceste cercuri care de veacuri ațâță la război, acești oameni au asigurat Polonia de asistența lor. S'a dat polonilor dreptul de a decide deslănțuirea războiului. Este adevărat că pentru acești oameni Polonia nu era decât un mijloc pentru atingerea scopului lor.

Astăzi însă se declară cu toată limpezimea că nu e vorba în primul loc de Polonia, cí de regimul din Germania.

Am atras totdeauna atenția asupra primejdiilor care decurg din faptul că într'o țară oamenii pot să se silească și pot propovădui război fără ca pentru țara aceia să fie o necesitate. Am numit pe d-nii Churchill, Eden, Duff Cooper etc., Am remarcat ce primejdie reprezintă faptul acesta într'o țară în care nu se știe niciodată exact dacă acești domni nu vor face parte peste puțin timp din guvern.

Mi s'a declarat atunci că nu se va întâmpla niciodată acest lucru. După părerea mea ei reprezintă azi guvernul.

N'am lăsat atunci nici o îndoială asupra faptului că Germania nu va capitula în fața amenințărilor și nici în fața forței acestor domni. Atunci au fost atacate cu violență cuvintele mele, căci în aceste democrații s'a creiat un obicei; cu alte cuvinte, în aceste democrații se poate ațâța la război. Acolo regimurile străine, oamenii de stat străini, președinții statelor străine pot fi atacați, dezavuați și murdăriți. Căci acolo domnește libertatea cuvântului și a presei. In statele autoritare nu e voie să se răspundă, pentrucă aici domnește disciplina. Numai în statele nedisciplinate există dreptul de a ațâța la război.

M'am hotărît deci să aduc la cunoștința poporului german manevrele acestei clici criminale. Poporul german a luat astfel puțin câte puțin poziția defensivă necesară, pentru a nu fi surprinși într'o bună zi.

Cred că în ultimele zile ale lui August ar mai fi fost încă posibil, totuși fără garanția britanică și fără campania de ură a acestor ațâțători la război, să se găsească o soluție pașnică. La un anumit moment, Marea Britanie însăși încerca să realizeze o conversație directă între noi și poloni.

CANCELARUL HITLER

Eram gata la această conversație, dar cei care nu veneau erau polonii. Eu și guvernul meu i-am așteptat la Berlin timp de două zile încheiate. Intre timp elaborasem o altă propunere. Am dat cetire acestei propuneri, frază cu frază, ambasadorului britanic, dis de dimineață, în cea dintâi zi; ministrul meu de externe i-a dat și explicații adiționale.

Nimic nu s'a petrecut până a doua zi, cu excepția mobilizării generale în Polonia, a unor noui acte de terorism și a unui atac contra teritoriului.

Nici chiar în domeniul internațional răbdarea nu trebuie confundată cu slăbiciunea. Ani și ani am asistat cu răbdare fără sfârșit la provocațiuni continui. Puține persoane numai vor putea măsura ce am suferit eu însumi în acești ani îndelungați. Căci nu trecea o lună și adesea nici o săptămână, ca să nu se prezinte la mine o delegație venite după aceste teritorii, care să-mi spună că situația germanilor acolo este insuportabilă și care să mă implore să intervin odată pentru totdeauna.

De fiecare dată am repetat rugămințile mele, de a mai încerca odată, și lucrurile au continuat astfel ani de zile.

Dar în tot acest timp am dat și avertismentul că într'o zi aceasta va lua sfârșit.

După o așteptare de mai multe luni, în timpul căreia am făcut totdeauna propuneri noui, am hotărît să vorbesc polonilor în limba pe care aceștia au crezut că o pot întrebuința contra noastră.

Chiar în acest moment, pacea ar mai fiputut fi încă salvată. Italia amică, Ducele, a făcut propuneri de intervenție. Franța s'a declarat de acord cu ele. Și eu mi-am dat adeziunea. Atunci Anglia a refuzat și această propunere și în loc de aceasta a crezut că poate trimite poporului german un ultimatum de două ore, conținând cerințe imposibile.

Dar englezii s'au înșelat în aceasta. Ei au confundat regimul german de azi cu regimul din Noembrie 1918 și națiunea germană de azi cu aceia de odinioară. Germaniei de azi nu i se mai trimete ultimatum.

Polonia a ales războiul. Dacă ea a făcut astfel, a făcut-o pentrucă alte state au ațâțat-o atât încât era silită să intre în război.

Oamenii aceștia credeau că vor face astfel o mare afacere politică și financiară. Dar războiul nu va fi pentru ei cea mai mare afacere pentru ei, ci cea mai mare decepție.

Polonia a ales lupta, pentrucă anumiți oameni de stat din occident îi dăduseră asigurări că au date precise asupra relei stări a armatei germane, asupra inferiorității materialului nostru și a moralului trupelor noastre, asupra moralului defetist din interiorul Reichului și asupra vidului care ar exista între poporul german și conducătorii săi.

Polonii au fost făcuți să creadă că ar fi un lucru foarte ușor să se respingă armatele noastre. Pe acestea și-a bazat planul ei de campanie, potrivit sfaturilor date de statele majore occidentale.

De atunci au trecut 18 zile și niciodată n'a fost mai adevărată ca acum vorba care spune: Dumnezeu i-a bătut cu vârf și îndesat. Trupele noastre țin linia Brest-Lemberg și mai departe spre nord. In clipa aceasta coloane ce nu se mai isprăvesc de prizonieri poloni fac marșuri în spațiul dela Kutno. Azi dimineață erau 70.000. Ceiace mai rămâne din armata polonă la vest de această linie va trebui să capituleze până în câteva zile, va trebui să arunce armele sau va fi nimicită.

Armata germană a dat acum oamenilor de stat învățămintele necesare.

In această privință, mareșalul Rydz Smigly s'a înșelat. In loc să ajungă la Berlin a ajuns la Cernăuți și împreună cu el tot guvernul său și toți cei cari au sedus poporul polon și l-au atras în prăpastie.

Dar soldații germani depe pământ, pe mare și în aer și-au făcut datoria într'un chip excepțional. Infanteria noastră germană și-a arătat din nou superioritatea incomparabilă. S'a încercat dese ori să se aducă atingeri curajului și bravurei sale, dar nu s'a reușit niciodată. Noile arme, trupele noastre motorizate, au arătat ce pot. Soldații marinei noastre își fac datoria într'un chip admirabil, iar armata aeriană germană veghiază asupra spațiului aerian german.

Cei cari voiau să sdrobească Germania și să schimbe în ruine orașele germane nu mai sunt capabili să spună un cuvânt, pentrucă știu că Reichul german răspunde cu cinci sau cu zece bombe la fiecare bombă care cade pe un oraș german. Să nu se prefacă că vor să se resemneze la acest fel de a face războiul din sentimente umanitare. Nu este aceasta, ci frica că vor suferi represalii.

Soldatul polon a luptat foarte adesea cu bravură. Conducerea sa inferioară a făcut eforturi dezolate; conducerea sa mijlocie a fost prea puțin inteligentă, iar conducerea sa superioară a fost în afară de orice critică. Organizarea sa a fost polonă.

Până acum 300.000 soldați poloni, aproape 2000 de ofițeri și mulți generali au fost făcuți prizonieri. Alături de bravura multora din trupele polone s'au produs bestialitățile cele mai atroce. Ca soldat care n'am luptat decât la vest, n'am avut niciodată prilejul să văd asemenea fapte groaznice. Mii de germani au fost masacrați, femei, copii, fete, nenumărați soldați și ofițeri germani cari căzeau în mâinile adversarului au fost torturați în chipul cel mai bestial și literalmente făcuți bucăți. Multora din ei li s'au scos ochii. Guvernul polon admitea fățiș că parașutiști germani au fost asasinați.

Trebuia să ne întrebăm dacă în fața acestor împrejurări mai trebuia încă să facem o restricție sau alta. Până acum n'am luat cunoștință că unul sau altul din oamenii de stat democratici și-a dat osteneala să protesteze contra acestei barbarii.

Am dat ordine armatei aeriene germane să nu facă război decât cu trupele combatante. Guvernul polon și comandamentul a dat civililor ordinul de a face războiul ca franctiróri și în spatele culiselor. Era foarte greu să ne stăpânim în acest caz. Aș vrea să subliniez depe acum, și în statele democratice nu trebue să se facă iluzii, că aceasta nu poate continua la nesfârșit. Dacă se vrea un astfel de război, se poate avea un astfel de război. Răbdarea mea poate avea și ea margini.

Cu tot acest război barbar al polonezilor, armatele noastre au înfrânt inamicul cu repeziciunea fulgerului. Un ziar englez a scris acum câteva zile că ași fi revocat un general, pentrucă ași fi așteptat un război fulgerător și că ași fi fost deziluzionat de incetineala operațiilor. Acest articol este fără îndoială scris de unul din cei cari au dat sfaturi strategice polonilor pentru linia de luptă a armatelor lor.

Am avut grije în Polonia să creiem o situație care va permite poate să se discute cu bun simț și calm cu reprezentanții acestui popor.

Intre timp, Rusia a trebuit să intervină pentru a proteja interesele grupelor etnice bielo-ruse și ukrainiene în Polonia Acum Anglia și Franța văd în înțelegerea germano-rusă o crimă înspăimântătoare. Un englez declară că aceasta este o perfidie. Și englezii pot să o știe. Eu cred că Anglia vede o perfidie în faptul că înțelegerea dintre Anglia democrată și Rusia bolșevică s'a dovedit imposibilă, în timp ce înțelegerea dintre Germania noțional-socialistă și Rusia bolșevică a reușit

Vă datorez aici câteva explicații. Rusia rămâne ceiace este și Gemania rămâne ceiace este. Dar guvernele german și rus știu un lucru și anume că nici Reichul nici URSS nu vor sacrifica un singur om pentru interesele democrațiilor occidentale. Experiențele anilor de război au fost suficiente pentru amândouă statele și cele două popoare știu bine că unul după altul am avea onoarea de a ne bate pentru idealurile democraților occidentale.

Avem intenția să luăm interesele noastre în propriile noastre mâini și am găsit că le putem lua în mâinile noastre într'un chip mai bun, dacă cele două mari națiuni și popoare se înțeleg între ele.

Acest lucru este cu atât mai ușor cu cât aserțiunea britanică, că politica externă germană ar avea țelurile nemărginite, este o minciună. Mă bucur de a putea dovedi contrariu și de a putea respinge această minciună a oamenilor de stat britanici.

Ei, care au pretins incontinuu că Germania are intenția de a domina Europa până la Urali, vor fi fericiți de a învăța să cunoască în sfârșit limita intențiilor politicii germane.

Cred că putem arăta celor care declară că fac războiul numai contra regimului german actual pentrucă acest regim urmărește scopuri de război nelimitate, care este adevărul.

Ei bine, domnilor din imperiul mondial al Marei Britanii, scopurile Germaniei sunt foarte limitate. Am vorbit despre aceste scopuri cu rușii. Și ei sunt vecinii interesați cei mai apropiați.

Unii englezi cred că noi am putea veni într'un conflict cu ei în această privință. Dar nu vom face aceasta. In înțelegerea germano- ruso - sovietică stă îndepărtarea acestui coșmar care nu lăsa să doarmă oamenii de stat britanici din cauza poftelor de dominație mondială ale actualului regim german.

Veți fi acum calmi, când veți lua cunoștință că nu este adevărat că Germania vrea să cucerească Ukraina. Noi avem interese foarte limitate. Totuși suntem hotăriți să apărăm aceste interese contra oricărei primejdii ori de unde ar veni ea.

Cele 18 zile care au trecut vor fi făcut suficient lumea întreagă să înțeleagă că nu înțelegem să ne lăsăm în voia altora.

Care va fi reglementarea definitivă în acest vast teritoriu? Aceasta va depinde în primul rând de cele două țări care au aici cele mai importante interese vitale ale lor de apărat. Germania își valorifică aici revendicări limitate, dar inalterabile. Ea va realiza aceste revendicări într'un chip sau altul.

Germania și Rusia vor înlocui acest centru de infecție printr'o situație ce va putea fi socotită ca însemnând o destindere.

Dacă occidentul declară că aceasta n'ar putea avea loc în niciun caz și dacă mai ales Anglia spune că este hotărîtă să se opună la aceasta printr'un război de trei, de cinci sau de chiar opt ani, aș vrea să dau aici următorul răspuns:

Germania a acceptat la vestul și sudul imperiului său frontiere definitive, consimțind la mari renunțări. Prin aceste renunțări Germania a vrut să aducă o pace definitivă. Am crezut că am reușit și am fi crezut acest lucru dacă provocatorii de război n'ar ține să turbure pacea europeană.

N'am nici un scop de război contra Angliei și contra Franței și națiunea germană n'are nici ea asemenea scopuri. De când am venit eu la putere, m'am silit să stabilesc puțin câte puțin relații de încredere cu foștii noștri adversari din marele război.

M'am silit să aplanez toate tensiunile care existau odinioară între Italia și Germania, și pot constata cu satisfacție că acest lucru a fost posibil grație relațiilor mele personale cu Mussolini.

Am încercat același lucru în ce privește Franța. Indată după lichidarea problemei teritoriului Saar am renunțat solemn la orice revizuire a frontierei dela apus. Am pus toată propaganda în serviciul acestei idei și am făcut să dispară tot ceiace ar putea să neliniștească Franța.

Ofertele mele la adresa Angliei sunt cunoscute. Voiam o amiciție sinceră cu poporul britanic. Anglia respinge toate acestea și crede că trebue să facă război Reichului.

E de datoria mea să răspund: Polonia nu va mai învia niciodată sub forma dela Versailles.

Dacă cu toate acestea Anglia vrea de pe acum să abată țelurile războiului și să dovedească prin aceasta care sunt intențiile ei reale, adică de a face războiul contra actualului regim din Germania, vreau să-i răspund după cum urmează:

In principiu pot afirma că ori ce regim impus de aderarii noștri va fi refuzat de noi și că dacă un regim din Germania ar găsi aprobarea d-lor Churchill, Duff Cooper și alții, acest regim, plătit și întreținut de acești domni ar fi insuportabil pentru Germania.

Ne simțim mândri că n'avem aprobarea acestor domni. Pot să le afirm: dacă n'ar minți, ași fi dezolat. Sunt mândru că sunt atacat de dânșii. Dacă acești oameni cred că vor reuși să îndepărteze poporul german dela mine, atunci ei consideră poporul acesta sau drept ființe fără caracter sau drept ființe tot atât de proaste ca și dânșii.

Național-socialismul n'a educat degiaba pe german. Totdeauna germanii au dat dovadă de credință și incercările adversarilor n'au făcut decât să sporească unitatea noastră. După cum partidul național-socialist a luat asupra lui această luptă și a fost victorios după mulți ani de luptă, Reichul german național-socialist ia și el asupra sa lupta. Domnii aceștia pot fi convinși că prin propaganda lor ridicolă nu vor putea duce poporul german la înfrângere. Comedianii propagandei ar trebui să ia lecții mai întâi la noi. Dacă un popor se va descompune, acesta nu va fi poporul german, care luptă pentru dreptul său, care nu vrea războiul, dar care a fost atacat.

Popoarele care vor înțelege puțin câte puțin cât de neîntemeiat este războiul în care i-au adus conducătorii lor și care nu are alt obiect decât profitul și interesele politice ale unei clici foarte mici, aceste popoare se vor descompune.

Se spune că războiul va dura trei ani. In cazul acesta nu pot decât să-mi exprim mila pentru infanteristul francez care singur nu știe pentru ce se bate. El știe atât, că va trebui să se bată trei ani.

Dacă războiul va dura trei ani, aceasta va depinde puțin și de noi. Dacă războiul va dura trei ani, cuvântul capitulare nu va fi spus în cel de al treilea an, nici în cel de al cincilea, nici în cel de al șaptelea.

Poporul german nu va fi bătut în această luptă, ci va deveni mai tare și dacă ceva se va strica, aceasta va fi în țările pe care plutocrația le numește așa zise imperii mondiale, care nu sunt construite decât pe dominația popoarelor. Nu ne vom lăsa amăgiți de acea specie de propagandiști cari declară că nu vor să se bată decât contra regimului. Acești oameni nu fac războiul ei înșiși, ci caută în lumea întreagă pe cei care să se bată pentru dânșii. Le furnizează atunci tunuri și grenade, iar ceilalți le furnizează grenadieri și soldați.

Este de necrezut. Ce s'ar spune despre noi dacă am declara că regimul din Anglia și din Franța nu este după placul nostru?

De aceia luptăm. Pentru acest scop milioane de oameni vor fi aruncați la moarte. Vom vedea cât timp vor putea continua lupta acești domni care ei înșiși n'au fost pe front un singur ceas.

Un lucru este totuși limpede: vom răspunde la sfidare și vom aplica aceleași metode ca și adversarul.

De pe acum Marea Britanie a început lupta contra femeilor și copiilor. Englezii, cu puterea lor maritimă, se cred în drept să facă război femeilor și copiilor. Ei lovesc nu numai pe inamicii lor, dar și țările neutre.

Dacă englezii se cred invulnerabili pe mare, este foarte posibil să vină foarte repede un moment în care să le putem arăta o armă în care și noi suntem invulnerabili. Sper numai că atunci nu se va mai face apel la considerații umanitare.

Noi, germanii, vrem să menajem femeile și copiii și am dat ordinul de a se menaja și orașele deschise. Dacă totuși o coloană străbate piața principală a unui oraș și este atacată de aviatori, atunci se poate ca printre victime să fie și o persoană civilă sau alta. Noi am respectat totuși totdeauna principiul de a menaja orașele deschise, afară de cazul când elemente nesăbuite sau criminale ar încerca să opună rezistență, abstracție făcând de gări și de aeroporturi, dar nicio bombă n'a căzut, de exemplu, peste un oraș cum este Cracovia. Pe de alt parte însă, la Varșovia civilii încep să facă războiul pe toate străzile și în toate casele. Este absolut firesc că întregul oraș va avea de suferit efectele războiului.

Rămâne ca englezii să hotărască dacă vor să continuie blocada în formele în care corespund sau care nu corespund cu dreptul ginților. Noi ne vom adapta metodele după această hotărâre. Un lucru totuși rămâne acum în afară de orice îndoială; țelul englezilor nu mai este lupta contra unui regim, ci contra femeilor și copiilor germani. Reacțiunea nu va lipsi să vină.

Un lucru este sigur: Germania, Germania aceasta, nu va capitula. Știm prea bine care ar fi în cazul acesta soarta Reichului. King Hall ne-a informat în numele celor care l-au pus: un al doilea tratat dela Versailles, care ar fi și mai rău decât primul. Primul tratat dela Versailles voia să târpească 20 milioane de germani. Al doilea ar urmări același scop și ar sfârși prin a înbucătăți Reichul, așa cum ni se anunță.

Poporul german ia cunoștință de aceste intenții și va ști să se apere. In cursul ultimelor săptămâni, poporul german a dat dovadă nu numai de unirea sa, dar și de moralul său cu adevărat curagios.

Poporul german este cu mult mai entuziast decât în 1914, dar acest entuziasm nu este un patriotism superficial, ci este mai curând o hotărâre fanatică, este entuziasmul unor oameni cari cunosc războiul, care n'au început acest război inconștient, dar care vor face acest război care le-a fost impus cum l-a făcut și fosta armată. Cunoaștem cu toții toate ororurile războiului, dar suntem hotărâți să-l ducem la bun sfârșit.

Intâmplă-se ce s'o întâmpla. Noi avem o singură dorință, ca Dumnezeu, care a binecuvântat armele noastre, să lumineze pe celelalte popoare, să le facă să înțeleagă că prin acest război între popoare nu se ajunge la nimic, că le va face să se gândească la binecuvântările unei păci pe care au părăsit-o numai pentrucă un mic număr de făcători de război au voit să atragă popoarele într'un război.

Adresându-se populației din Danzig, Fuehrerul a încheiat declarând:

Oricare ar fi dificultățile pe care fiecare german va avea să le biruiască în lunile ce vor urma și în anii ce vor urma, le vom suporta lesne, dacă suntem conștienți de comunitatea insolubilă care unește poporul nostru.

Scumpii mei danzighezi, vă văd din nou în această comunitate, ferm hotărît să nu vă mai las niciodată. Și această decizie este în același timp o poruncă pentru mișcarea noastră și pentru poporul nostru german: Danzigul a fost german, Danzigul este și rămâne german și de acum înainte Danzigul va rămâne german atât timp cât va exista un popor german și un Reich german, pentru care suntem hotărîți să luptăm până la moarte.

Sieg heil! Trăiască poporul german, comunitatea germană și marele Reich german.

Impresia produsă la Londra de discursul d-lui Hitler

Londra, 19 (Rador). — *Redactorul diplomatic al agenției „Reuter" scrie:*

Discursul d-lui Hitler la Danzig a fost obișnuita țesătură de neadevăruri și de deformare a adevărului ce caracterizează și alte eforturi și mai violente ale sale. Intregul curs al evenimentelor recente a fost redat greșit, sucit și răsucit, pentruca germanii să reiasă victimă și Polonia agresor.

In afară de laudele ce-și aduce, referințele d-lui Hitler la Rusia Sovietică procură cele mai interesante pasagii din discursul său. Acestea sunt sobre și în ele se observă grija cea mare de a evita orice expresie care ar putea ofensa URSS.

In sfârșit mai este și obișnuita incercare vădită de a face deosebire între Franța și Marea Britanie, reprezentând pe Franța ca fiind atrasă în această aventură contra voinței ei.

Incercările d-lui Hitler fac să se înfioare carnea puterilor din apus cu viziuni ale ororilor unui război neîmpăcat la care așa zișii omenoși germani ar fi siliți să recurgă. Intreaga impresie a discursului este necurată, este răul la care a făcut aluzie d. Chamberlain la începutul războiului.

Războiul submarinelor

Declarațiile d-lui amiral Raeder

Berlin, 19 (Rador). — Agenția D.N.B. transmite:

Amiralul Raeder, comandantul suprem al marinei de război a Reichului, a acordat un interview corespondentului ziarului „Algemeen Handelsblad", din Amsterdam.

Amiralul Raeder a declarat următoarele, cu privire la războiul submarinelor:

„Germania face războiul submarinelor pe baza regulamentului relativ la prizele maritime, publicat în ziua de 28 August 1939. Acest regulament respectă în mod strict dispozițiile legii războiului maritim. Dispozițiile protocolului din Londra, asupra războiului submarinelor, sunt cuprinse în el.

Submarinele au ordin să respecte în mod strict aceste dispoziții.

In concordanță cu regulile protocolului asupra submarinelor ele sunt totuși autorizate să înfrângă, prin toate mijloacele, rezistența armată. Este clar că vasele cari iau parte la lupte sau cari navighează în convoi cu vasele de război inamice să suporte riscurile și ele nu se pot plânge dacă sunt avariate sau distruse în cursul luptei.

Acest fapt este recunoscut de dreptul internațional.

Dispozițiile franceze relative la aplicarea dreptului internațional în război, cu data de 8 Martie 1934, prevăd, prin articolul 112, că vasele cari navighează în convoi inamic sunt

AMIRALUL RAEDER

supuse pericolelor de război și ele autorizâ în mod expres pe comandanții francezi să procedeze împotriva acestor vase, aflate în convoi, trăgând asupra lor.

Este dela sine înțeles că procedeul ordonat submarinelor germane nu constituie de loc un război nelimitat al submarinelor. O declarație contrară a ministerului informațiilor Marei Britanii constituie deci o voită informare eronată a străinătății, care trebuie să fie respinsă.

Ne putem aștepta ca incidente să se producă din cauza faptului că Marea Britanie a înarmat vasele sale de comerț, cu atât mai mult cu cât trebuie să ne așteptăm ca vasele de comerț britanice, că și în războiul mondial, vor primi ordin să se servească de arme în contra submarinelor, contrar dreptului internațional.

In cazul în care această temere se confirmă, Germania va fi obligată să ia contra-măsuri, dat fiind că ea poate să se aștepte ca viața echipagiilor submarinelor să fie amenințată prin atacurile vaselor de comerț inamice în contradicție cu dreptul internațional."

Intrebat ce crede despre opinia germană în chestiunea contrabandelor de război, amiralul Raeder a răspuns:

„Germania caută să cruțe, pe cât este posibil, comerțul neutrilor. Germania a avut deci intenția să considere drept contrabandă absolută numai materialul de război propriu zis. Articolul 28 din regulamentul asupra prizelor maritime prevede deci că sunt contrabandă absolută numai materiile și articolele ce servesc direct înarmărilor terestre, maritime și aeriene. Dat fiind că Anglia a publicat la 4 Septembrie o listă a contrabandelor, declarând că sunt contrabandă absolută articolele și materiile utilizabile în scopuri pacifice, guvernul german a regretat că este forțat să publice la rândul său o listă amplificată a contrabandei absolute.

In ce privește contrabanda ne-absolută, Germania renuntase în primul moment să declare drept contrabandă ne-absolută unele mărfuri, cum sunt în primul rând alimentele, fără nici o restricție. Și în această privință Germania a trebuit să se conformeze atitudinii Angliei.

In ce privește contrabanda ne-absolută, destinația către o armată inamică sau către un stat inamic, trebuie să fie constatată.

De acord cu dreptul internațional, Germania este de părere că cel care execută capturarea trebuie să dovedească această destinație.

Dar, astăzi chiar, se pare că Marea Britanie va însărcina pe neutri să dovedească, că această destinație inamică nu contează. Neutrii nu vor putea totuși să dovedească acest fapt, afară de cazul când, contrar neutralității lor, supun întreaga lor economie controlului englez.

Germania este convinsă că poziția mondială a neutrilor este atât de puternică în prezent, încât ei pot să se apere cu succes contra violării drepturilor lor.

In acest caz Germania nu ar fi forțată să ia contra-măsuri și mai severe, cari ar atinge și pe neutri.

Guvernul german a declarat deasemeni, prin articolul 24, că principiul călătoriei continui nu este aplicabil la contrabanda ne-absolută și a decis deci, cu condiție ca și adversarul să procedeze la fel, că articolele de contrabandă ne-absolută nu vor fi socotite drept contrabandă în cazul în care ele vor fi descărcate într'un port neutru.

Dat fiind că Anglia a început, încă din primele zile ale războiului, să aplice în mod general principiul călătoriei continui în detrimentul Germaniei, Reichul nu mai poate nici el să adopte acest principiu".

Intrebat despre atitudinea Germaniei față de vasele de război și în primul rând față de submarinele neutre, în special cele olandeze și americane, amiralul Raeder a declarat că vasele neutre, cari transportă materii prime în Olanda, nu sunt amenințate.

Este bine înțeles că unitățile germane, cari operează în războiul comercial, își rezervă dreptul să oprească vasele pentru a le controla.

Amiralul Raeder a mai declarat că barajele de mine așezate la eșirea Sund sunt destinate numai la respingerea operațiilor militare inamice, îndreptate contra vaselor din Marea Baltică.

Instituirea serviciului de piloți dovedește că s'a făcut tot ce trebuia pentru a se exclude amenințarea contra traficului neutru în strâmtorile Mării Baltice.

Folosirea minelor se va conforma în mod strict, ca până acum, prevederilor acordului de la Haga, din 1907. Așezarea barajelor de mine a fost notificată guvernelor neutre și semnalată în mai multe rânduri prin posturile de radio, așa cum prevede acordul menționat.

La întrebarea dacă strategia și technica războiului naval modern se deosebesc mult de acelea din 1914-1918, amiralul Raeder a spus că deosebirea se datorește în primul rând progresului technic realizat de marina de război și de forțele aeriene.

Fiind întrebat ce crede despre flota rusească, amiralul Raeder a răspuns: Rusia lucrează cu o energie extraordinară pentru întărirea marinei și aviației navale. Flota rusă de submarine trebuie să fie socotită ca foarte activă din punct de vedere militar și că se bucură de un înalt grad technic și de un bun antrenament.

In sfârșit, la întrebarea dacă Germania va incerca din nou, ca în precedentul război mondial, să intre în contact cu țările de peste Ocean, cu ajutorul submarinelor, folosind submarine de tipul „Deutschland", amiralul Raeder a declarat: „Germania este independentă într'o atât de mare măsură de transporturile de peste Ocean, încât utilizarea submarinelor comerciale, în scopul transportării materiilor prime, va fi inutilă."

Târgul Internațional dela Salonic se deschide la 24 Septembrie